

Jumalateenistus Nõos P, 18.01.26 kl 11, 2. pühapäev pärast ilmumispüha

Lektsioonid: 2Ms 17:1–6; Jh 4:5–26

Pihikõne: 2Kr 12:10

Jutlus: Ilm 22:16–17

Laulud: 214 (1–5); 157 (1–4, 5); 186 (1–3); 277 (1–3)

Mina, Jeesus, saadan oma ingli seda teile tunnistama koguduste jaoks. Mina olen Taaveti juur ja sugu, särav koidutäht.” Vaim ja mõrsja ütlevad: „Tule!” Ja see, kes kuuleb, öelgu: „Tule!” Ja januneja tulgu! Kes tahab, võtku eluvett ilma tasuta!

1Ms 3:9j hüüab Jumal Eedeni rohuaias pärast keelatud vilja söömist peitu pugenud Aadamat ja küsib: „Kus sa oled?” Ja Adam vastab Jumalale: „Ma kuulsin su häält rohuaias ja kartsin, sest ma olen alasti. Sellepärast ma peitsin enese ära.” Pattulangenud Adam, kellele Jumal oli olnud hea Isa, kardab nüüd temaga kohtuda.

Selline saatatus on olnud kogu inimsool pärast Aadama ja Eeva Eedeni rohuaiast väljaajamist: Jumal küsib meie käest: „Kus te olete?” Kuid meie kardame end Jumalale näidata, kuna oleme alasti – me häbeneme oma tegusid, sest teame, et need pole Jumalale meelevärased. Kõige parem on Jumalast mitte kõnelda ja kujutleda, et Teda pole olemas.

Ent kui me avame Piibli viimase peatüki, Ilm 22, siis teatab ülestõusnud Kristus, keda apostel Paulus nimetab 1Kr 15:45 elustavaks vaimuks saanud viimseks Adamaks, et Jumal on kogu loodu valitsemise andnud nüüd Tema kätte, et Tema on A ja O, esimene ja viimane, algus ja ots. Ülestõusnud Kristus teatab ka, et nüüd on kõigil võimalik oma „rüüd pesta”, et neil poleks enam häbi Jumala ette astuda. Pestud rüüga riietunud inimesi lubab Jumal süüa elupuust ja astuda pühasse linna, uude Jeruusalemma, kus pole enam mingit pimedust, sest Jeesus Kristus ise valgustab särava koidutähena seda igavest linna, uut Eedenit.

Muidugi on võimalik jääda ka väljapoole. Ilm 22:15 teatabki, et et väljaspool on näljased ja poolmetsikud koerad, nõiad, hoorajad, mõrtsukad, ebajumalateenijad ning kõik teised, kes armastavad ja teevad valet.

Kõlab üsna jubedalt! Muidugi mõtleme me: „Mina küll ükski neist pole!” Kuid samamoodi mõtlesid tõenäoliselt ka Eedeni aiast välja aetud Adam ja Eeva, ... kuni nende poeg Kain tappis kadedusest oma venna Aabeli. Patt luurab ka meie ukse ees ja himustab meid, nagu ütleb Jumal 1Ms 4:7 Kainile, kuid meie peame patu üle valitsema.

Kas me suudame? Ei suutnud, enne kui Jumal sai inimeseks Jeesuseks Kristuseks ja näitas, et see on inimesele võimalik. Siiski vaid juhul, kui inimene avab oma südame Jeesusele Kristusele ja tuleb Tema juurde, kes on Taaveti juur ja sugu, särav koidutäht.

Meie kirjakahast saame teada, et võrreldes Piibli algusega, kus Eedeni aias kutsus Aadamat Jumal üksi, on pärast Jeesus Kristuse lunastustööd kutsujaid kolm. Nimelt, pattulangenud inimkonda, Tõe järele nälga tundjaid ja janunejaid kutsuvad 1) Pühas Vaimus mõrsja, 2) kuuljad ehk need inimesed, kelle kõrvad Jumal on avanud ning 3) ülestõusnud Jeesus Kristus ise. Kõik kolm kutsuvad Jumala eest peitu pugenud inimesi, öeldes: „Tule!” Püüame neid kolme kutsujat täpsemalt piiritleda.

Pühas Vaimus mõrsja on Kristuse kogudus, kelle Jeesus Kristus rajas Püha Vaimu väljavalamise läbi siia kaduvasse maailma, jäädes ise selle Peigmeheks ja Peaks ning olles koguduse juures iga päev maailma ajastu lõpuni. See kogudus kutsub inimesi enda juurde juba 2000 aastat ja suures osas maailmast. Mõnel pool ja mõnel ajal on Kristuse kogudus selles töös edukam, siis aga tabab teda ebaedu – nii nagu Jeesus kutsus oma maapealse missiooni ajal inimesi, kuid vähesed järgnesid lõpuni.

Praegugi tundub õhtumaal olevat järjekordne ebaedu periood, kuid võib-olla on see just lõpule jõudmas ja inimesed hakkavad uuesti Kristuse kogudust otsima! Nii või teisiti – Kristuse mõrsja, maapealse koguduse kutse on peitupugenud inimestele jätkuvalt jõus ja, usun, ka piisavalt kuuldav! Meie siin Eestis, Valga praostkonnas ja Nõos püüame samuti oma parima anda: olgu Jumal meile selles töös armuline!

Teine liik kutsujaid, keda meie kirjakohas mainitakse, need, kelle kõrvad Jumal on kuulmiseks avanud, on Kristuse maapealse koguduse üksikliikmed, keda ühiskond enamasti ei märka, sest nad ei tee avaliku arvamuse (meie ajal ajakirjanduse) silmis midagi mainimisväärsset. Nad elavad, nagu apostel Paulus 1Ts 4:11 ütleb, vaikselt, ajavad oma asju ja teevad tööd oma kätega. Ometi kutsuvad nad Kristusesse uskujatena inimesi Jumala juurde. Ja, tänu Jumalale, Ta on selliseid inimesi meie keskele alati kinkinud! On imeline näha ka Eesti kirikus, meie praostkonnas ja Nõo koguduses inimesi, kelle kõrvad on Jumal kuulmiseks avanud ja kes teevad Jumala riigi heaks väga palju tööd.

Olgu nad, olge teie väga õnnistatud!

Kolmandana kutsub meie kirjakohas pattulangenud inimkonda enda juurde muidugi Jeesus Kristus ise, öeldes janusele: „Kes tahab, võtku eluvett ilma tasuta!”

Pattulangenud maailm õpetab meile lapsest peale, et kõige eest siin elus tuleb maksta. „Kes ei tööta, see ei söö!” „Tasuta lõunaid ei ole!” „Kuidas maksan memme vaeva?” Ka VT-s, 2Ms 21:23–25 seisab: „Aga kui tekib kahju, siis tuleb anda hing hinge vastu, silm silma vastu, hammas hamba vastu, käsi käe vastu, jalg jala vastu, põletus põletuse vastu, haav haava vastu, vorp vorbi vastu.”

Kuid Kristuse apostel Paulus, üks neist, kelle kõrvad Jumal on kuulmiseks avanud, ütleb 1Kr 4:7: „Mis sul on, mida sa ei oleks saanud?” Tõepoolest, Jumal on meile ju kõik tasuta andnud – meie elu, meie anded ja meie lähedased. Tasuta on ka pääs igavesse ellu, mis enne Jumala lihakssaamist Jeesuses Kristuses oli varjatud, kuid nüüd on avalik.

On iga inimese valik, kas ta jääb väljapoole või sissepoole! Või teisiti väljendudes: on iga inimese valik, kas ta vastab Jumalale, kes küsib „Kus sa oled?”, nii: „Armas Isa, ma olen siin, aitäh, et mind kutsusid!” Või vastab nii: „Ma kuulsin su häält rohuaias ja kartsin, sest ma olen alasti. Sellepärast ma peitsin enese ära.”

Ja kui me muretseme, et meie maine elu läheb mööda, täis valu ja kannatusi, siis mõtleme apostel Pauluse sõnadele 1Kr 5:1–10: „Me ju teame, et kui meie maine telkhoone maha kistakse, on meil elamu Jumala käest, käteta tehtud igavene hoone taevas, sest selles maises me ägame, igatsedes rõivastuda taevasesse eluasemesse, et meid ka lahti rõivastatuna ei nähtaks olevat alasti. Meie, kes oleme selles telgis, ägame ju koorma all, sest me ei taha lahti rõivastuda, vaid olla taevaselt rõivastatud, et elu neelaks ära sureliku. See, kes meid selleks valmistab, on Jumal, kes on andnud meile käsirahaks Vaimu. Nii me oleme siis alati kindlad, teades, et kuni me oleme ihus, oleme eemal Issanda juurest; sest me käime usus, mitte nägemises, ent me oleme kindlad ning meile meeldib pigem ära olla ihust ja viibida Issanda juures. Seepärast me püüamegi olla temale meelepärased, kas oleme siis kodus või võõrsil, sest me kõik peame saama avalikuks Kristuse kohtujärje ees, et igaüks saaks kätte, mida ta ihus olles on teinud, olgu head või halba.”

Püha Vaim aitab meil, kes usume Kristusesse, valida Temaga kohtumiseks sobivat rõivast, et me ei tunneks end Kristusega kohtudes alasti olevat.

Aamen.